



На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філії [взбурені, псевдочлени масонів, і інші люди від масонів] дожидають того, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні [церков] захитаються... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько... Випросяйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше...
Євангелій: Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал служить головню на се, аби подавати пояснення до св. Письма і поучення з него. Заложений (1884. р.) в англійській мові, аби ширити науку Ісуса Христа, він не тільки допомагає дітям Божим при студійованню св. Письма, але також подає, коли Товариство має свої конвенції, повідомляє о приході представителів Товариства так званих „пильгримів“ і подає звіти з конвенцій.

Наші так звані „Верийські лекції“ подають і поясняють в приступний спосіб „ВИКЛАДИ СВ. ПИСЬМА“, видані товариством і є дуже помічні всім тим, хто хоче досягнути почетний ступінь т. зв. „Вербі Деї Міністер“ (В. Д. М. — V. D. M.), що означає: Слуга Слова Божого.

Сей журнал боронить головню сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, іменню ВИКУП (відкуплене) дорогоцінною кров'ю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на ВИКУП (як відповідну ціну) за всіх“ (1. лист Петра 1:19; 1. лист до Тимотія 2:6). Будуючи отже на тій певній фундаменті: золото, срібло і дорогі каміня-жемчуги слова Божого (1. до Коринтян 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), дальшею цілею сего журналу є показати всім: яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі ..., щоби тепер об'явилась через Церкву всяка премудрість Божа — „котра в інших родах (віках) не була об'явлена синам людським так, як тепер є вона об'явлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від всяких партій, сект або віроісповідань, яких собі натворили люде; а старається кожне своє слово підпорядкувати у всім під волю Божу в Христі, як учить сего св. Письмо. Для того може сміло говорити і розбирати кожне слово, яке голосив Ісус, — відповідно до сего, як нам Бог уділить своєї мудрости порозуміти Його слово. Наше становище не є догматичне, але певне; бо що знаємо, се твердимо, маючи сильну віру в Божі обітниці, які є певні. Ми є як ті слуги, котрі виконуємо Його службу; для того рішене наше, що має бути поміщене в сім журналі а що ні залежить від сего, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріплити Його людей в ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, аби досліджували кожне написане тут слово при помочи неомильного слова Божого, і тому для лекшого провірення наводимо звичайно голог і стих з Пророків і Апостолів.

СВ. ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ НАС:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога“, се особливше „діло рук Його“, що будова її відбувалася через цілий Євангельський вік, — се є від часу, як Ісус Христос стався Відкупителем цілого світа і Угольним каменем свого храму. Через сей то храм, скоро буде він докінчений, Бог зішле благословення на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Него. — 1. до Коринтян 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 22; 1. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Що хто в тій часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться Йому, сего буде Він неначе обтісовати, допасовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений остатній з тих „живих камінів“ з „вибраних і дорогих“, тоді великий Майстер-Учитель згромадить їх разом при першій воскресенню. Тоді ся Церква буде наповнена Його славою і станеться місцем стрічи між Богом а людми через цілих тисяч літ. — Одкрите 15:5-8.

Що підставою надії так для Церкви, як і для світа є се, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смерті за „всіх“, стався „викупом за всіх“ і, що Він буде „правдивим світлом, що просвічає КОЖДОГО ЧОЛОВІКА, що приходить на світ“ у „властивім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Іоан 1:9; до Тимотія 2:5, 6.

Що надією Церкви є, що вона буде такою, яким є її Господь, буде „бачити Його таким, яким Він є“, буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідник. — 1 Іоана 3:2; Іоан 17:24; до Рим. 8:17; 2 Петра 1:4.

Що в теперішнім часі Церква, святі мають себе видосконалити, усовершити до служби в будучности; мають розвинути в собі всяку ласку; бути світлами Божими перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. — до Ефесян 4:12; Маттея 24:14; Одкрите 1:6; 20:6.

Що надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люде через Царство Христа, що буде тревати тисяч літ. Всі, що схотять бути послужні законам і їх виповняти, отримають з рук свого Відкупителя і прославленої Церкви все те, що Адам утратив, а всі уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння св. Апостолів 3:19-23; Ісаїя 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.
Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and
Miscellaneous Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice
at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

(Сей журнал виходить в кількох мовах)

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету, в склад якого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, J. Hemery, C. E. Stewart, R. H. Barber. Кожний артикул уміщений в англійській журналі читає і одобряє найменше трьох його членів.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна посилати Моні ордерами або через Експрес компанію або банковими дребтами. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним поштовим переказом.

ПЕРЕДПЛАТА за Вартову Башту на рік виносить: в Сполучених Державах \$1.00, для Канади \$1.50; для Галичини і Волині 4 золоті пол.; для Чехо-Словакії 30 корон; для Буковини: 100 левів; для Франції 17 франків; для Бразилії 10 мільреїсів; для Аргентини 3 пеза. Грошеві моні ордери адресувати тільки так: The Watch Tower 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

УВАГА ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримано належитість ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, тільки зазначаємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Сей журнал виходить раз в місяць. Поодинокое число стоїть 10 центів, гуртом 5 центів.

Щоби заощадити собі дорогий час повідомляємо Братів, що маємо на складі тільки такі книжки:

УВАГА. Старий запас Біблій вичерпався, замовлені нові дорожші по поданій ціні. О скільки дасться нам спровадити дешевше з краю сейчас повідомимо. Просимо завважати на ціну кошту.

БІБЛІЯ (СТАРИЙ І НОВИЙ ЗАВІТ) у великим форматі . 2.05
БІБЛІЯ (в малім форматі в полот оправі) 95 цт.
БІБЛІЯ (в малім форматі в шкіряній оправі) 2.50 і 3.90
НОВИЙ ЗАВІТ (в шкіряній оправі, чисто по українськи) 2.25 цт.
НОВИЙ ЗАВІТ 65 цт.
НОВИЙ ЗАВІТ (в церковній мові, по українськи) 65.цт.
ЄВАНГЕЛІЯ (Мат. Марка, Луки і Іоана, кожда осібно) по 4 цт.
БОЖИЙ ПЛЯН ВІКІВ 75 цт.
ГАРФА БОЖА 65 цт.
ДЕНЬ ПІМСТИ 25 цт.
СВІТ В ЗАКОЛОТІ — ЧОМУ? — РАТУНОК 10 цт.
ЦАРСТВО, ЯКОГО ВСІ БАЖАЮТЬ 10 цт.
ПЕКЛО ЩО ВОНО Є? ХТО ТАМ Є? 10 цт.
МІЛІОНИ З ЛЮДЕЙ ТЕПЕР ЖИЮЧИХ НЕ ПОМРУТЬ ... 25 цт.
ДРУГИЙ ПРИХІД ХРИСТА 10 цт.
НАМЕТ ТІНЯМИ ЛУЧШИХ ЖЕРТВ 25 цт.
ОБІТ ГОСПОДЕВИ І РАНІШНЕ ПОСТАНОВЛЕННЄ, прим. ... 1 цт.

КОНВЕНЦІЇ

В Филадельфії, в днях 5, 6, і 7 вересня відбудеться конвенція дооколичних братів. По інформації писати — Гайнич 956 Н. Гутчінсон Ст. Філадельфія, Па.

ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА І ВАРТОВА БАШТА

Рік II.

Серпень - August, 1, 1925.

№ 8.

Світло в темряві

„У темряві сходить світло праведникам.“ — Псалма 112:4.

Рід людський перебуває в долині смерті. Світ-вік скінчився і тому він скорим кроком спішить до гробу, а з ним і многі народи, що замешкують землю. Бо се день Божої пімсти над царствами сатани і день суду над всіма народами — державами. О тім часі пророк говорить: „Той день темний та мрачний, день хмарний і смутний.“ (Йоїль 2:2) Се час темної ночі для світа. Але для тих, що є Сионом, сей час є покармом на час; се значить святі, Господні, що живуть на землі, мають оповідати собі о тій великій темноті і пояснити, що вона значить, і в міру, як ся темнота змагається, мають загрівати себе взаїмно і потішати оден одного. Сам Господь дає такий розказ: „Затрубите трубою в Сионі; вдаряйте на тривогу на святій горі моїй, нехай стрепенеться все, що живе на землі, бо надходить день Господень, він уже близько.“ — Йоїль 2:1.

Другий пророк Господень, споглядаючи вперед до того дня, коли люди на світі дійдуть до часу сеї темряви, каже: „Днем гніву буде день той днем смутку і тісноти, днем розбурування і пустошення, днем мряки і темряви, днем хмари. Се день гучання труби і воєнного крику... І стісню людей, що ходити будуть ніби посліпи, за те, що согрішили проти Господа.“ (Софонія 1:14-17) Починаючи трагедією в раю-Едені всі люди на землі позбавлені ласки Божої, перебували в „країні тіни смертної“ та блукали в темноті, як се красно показано через край, що лежить над берегами ріки Йордану, котрого води впливають до мертвого моря. — Ісаїя 9:12; Мат. 4: 13, 16.

Дорога життя, цілого людського роду через всі віки була подібна до дороги Ізраїльтян, як вийшли з Єгипту і мандрували по „пустині, по землі пустій, та бездорожній, по землі смертного образу, по землі, по якій ніхто не ходив, ані жила в ній людина.“ (Єремія 2:6) Чоловік будучи позбавлений Божої ласки і виставлений на напади темних сил, не дивниці, що він спізнав свій нещасний стан і через всі століття звертав тужно свої очі і заплакане серце до раю, де колись тішився він Божою ласкою, котра неначе тепле сонце його ogrівала. Та дякувати Богу, ся звязь, яка лучила чоловіка з своїм Творцем, Богом Єговою, не розірвалася на всегда. „Бо на хвилину гнів його; а ласка його поки життя; посилаючи на ніч сльози, а досвіта радість.“ — Псалма 30:5.

ДЛЯ ЧОГО СЯ ТЕМРЯВА?

Апостол Павло під Божим впливом каже, що князі сього світа є князями тьми (до Ефес. 6:12), і що найстаршими князем, або богом сього світа є сатана (2. до Кор. 4:4) На другім місці називається він князем воздушної власти (фо Ефес. 2:2) і князем сього світа. (Йоан 12:31) читаємо в Біблії, що сей князь або цар сього темного віку був перший, що стався непослушний Богу і що в своїй злобі скусив чоловіка до гріху. Опісля велике число ангелів небесних пішло за злим приміром сатани і згрішили і тим сталися начальствами темноти. Бог заховав тих ангелів в темряві аж до судного дня. — 2. Петра 2:4; Юда 6.

Сі начальства і сили під руководством сатани становлять злі небеса, або невидимі правлячі власти. Через всі ті довгі століття чоловік намагався завести собі правительства, сподіючись в сей спосіб забезпечити свої інтереси. А що був сам з себе слабосильний, тому легко підпав він під злі впливи сатани. Чоловік став продумувати пусте і нерозумне. Його серце стало лихе, а правительства, які собі запровадив, стали царствами сатани.

Многі століття сатана був князем злих небес і богом сього злого віку. За цілий сей час змаганням сатани було представити Бога, як якого брехуна, а його слово, як таке, котрому не можна повірити. Він був причиною, що чоловік повірив, що нема гріху, що нема смерті і що Слово Боже не здійсниться. Він відвернув уми і серця великих мас від Бога і від його Слова. Люде зорганізували торгівлю і старалися проводити в чесний спосіб з своїми сусідами. Але сатана опанував уми і серця купців і вляв в них захланність і жажду багатства і таким способом перемінив чесну торгівлю в погане бажання дійти до маєтку і учинив з неї средство визиску і гнету народніх мас.

Чоловік мав чесне бажання, коли закладав правительства, думав, що се вийде на більше добро народу. Тому люде поухвалювали собі деякі добрі закони і позаводили суди, щоби ті видавали справедливість проти тих, що ломлять закони і боронили покривджених. Але сатана переміг і х своїм поганим і злим впливом; злі самолюбні люде учинили з судів іграшку а з праведности насмішку; остало по них хіба пусте ім'я на більшу шкоду людей.

Господь Ісус Христос заложив свою церкву на землі. З початку вона була правдивою і чистою виноградиною і багато людей вступило в ню, маючи щире бажання вступити на службу Богу. Та сатана зараз в самих її початках, підбив собі провідників сеї церковної організації; серце їх спрямував до самолюбства і стався причиною, що вони получилися з прочими світськими організаціями. В їх серцях повстало бажання прийти до влади, слави і до великого значіння між людьми, щоби від них отримати похвалу. Многі з них що мали бути представителями Господніми і котрі виступали в Його імені, сталися знаряддєм в руках князя темноти. Сі слуги сатани удавали перед людьми, що заступають Бога, а в дійсності зневажали Його святе ім'я і ділами своїми показували, що не люблять правди.

Сі три чинники: торгівля, політика і церква становлять правлячі сфери сього одного світа і одним хором проголошують богохульну науку, що сей їх несвятий союз є з Божого установа і що вони правлять світом на підставі Божого права. Та наш Господь каже, що їм належиться ім'я: „власть темряви.“ (Лука 22:53) Люде не знають майже нічого, чого учить Боже Слово і можна сказати по правді, що на землі панує голод почути Слово Боже. (Амос 8:11) Маса народні плачуть і vzdихають будучи під тяжкою рукою сего гнобителя. По правді весь людський рід стогне і мучиться аж доси.

СВІТЛО

Євангелист Йоан, під Божим впливом каже: „се є слова (обітниця), котрі ми чули від Нього, і зв'язуємо вам, що Бог є світло і ніякої в Нім нема темряви.“ (1. Йоана 1:5) Всевічний Бог, жерело всякого світла, живе в неприступнім світлі. — 1. до Тимот. 6:16.

Коли Бог творив землю, щоби вона в своїм часі могла стати відповідним місцем на мешкання для чоловіка (Ісаїя 45:12, 18) Він зодягнув її хмарами неначе оджею і темною мракою, як пеленами. (Йов 38:9) на Його розказ темрява уступила. „І сказав Бог: Нехай буде світло: і було світло.“ (1. Мой. 1:3) Бог є жерелом всякого світла і хто користує зі світла мусить бути і по-зіставати з Ним в єдності.

Псалмопівіць Давид бачив давно, що буде певна громада людей, що буде радуватися Господом і веселитися світлом, яке виходить від Нього, кажучи: „Благослови, Господи, Душе моя! Господи, Боже мій, дивно Ти великий, Ти зодягнувся величчєм і красою. Ти світлом, як шатою покрився, резіпняв небеса, як плахту наметну. Поставив двори свої над водами, обертаєш хмарина колесницю для себе, ти несешся на крилах вітру. Ангели Твої в Тебе послами, слуги твої — огонь пожераючий. Він утвердив землю на підвалинах її, вона не зхитається на віки. Безоднями покрив її, як оджею; води стояли понад горами.“ — Псалма 104:1-6.

СВІТЛО СВІТЛА

Ісус Христос є образом Бога Єгови і має велич Його слави. Він є ясною і ранною зорею. (Одк. 22:16) По-

чавши від сего темного дня, коли Бог вигнав чоловіка з раю, Він всегда мав певних своїх представителів на землі, котрі неначе відбивали Його світло. Проти таких сатана всегда воював і старався їх знищити. Коли надійшла повня часу, Бог післав на землю свого возлюбленого Сина, щоби відкупив рід людський і тих, що схотять, щоби випровадив на світло і до життя. Коли Ісус став навчати людей Він так сказав до тодішніх священників і книжників, котрі неправдиво говорили о собі, що є на місці Бога: „Я є світлом для світа. Хто йде слідом за мною не буде ходити в темі, а мати ме світло життя.“ (Йоан 8:12) А до своїх учеників сказав: „Мені треба робити діла Того, хто мене післав, поки день; прийде ніч, тоді ніхто не зможе робити. Поки я в світі, я світло світові.“ (Йоан 9:4, 5) На короткий час перед своєю смертю Ісус в храмі Єрусалимським таке сказав у слух всім тим, що були під властю темряви: „Я прийшов у світ, як світло, щоби кождий, хто вірить в мене, не перебував в темряві. І коли хто не слухає слів моїх і не вірує, я не суджу його; бо я прийшов не щоб судити світ, а щоб спасти світ.“ — Йоан 12:46, 47.

Кожде сотворінне, котре отримує світло від Бога, має ласку незміримій вартості. Всяке життя і всяке світло виходить від Бога. Слова світло і життя в відношенню до Бога означають одно і те саме. Коли се знаємо, можемо тоді порозуміти краще слова Ісуса, які Він сказав: „Се-ж є життя вічне, щоби пізнали Тебе єдиного правдивого Бога, і того, котрого ти післав Ісуса Христа.“ Йоан 17:3.

Євангелист Йоан, описуючи для чого Ісус прийшов на землю і яке благословення отримають від Нього сі, що приймуть Його, каже: „В Нім життя було: і життя було світлом людям. І світло у темряві світить і темрява Його не обняла.“ (Йоан 1:4, 5) Се велике світло прийшло до темного світа і як довго був Він на світі, був йому світлом. Він прийшов, щоби віддати життя своє, як викуп за людей на се, щоб люде могли мати життя і мати Його подостатком. (Матей 20:28; Йоан 10:10) В своїм часі Він знищить смерть і того, що має державу смерті, бо Він „осіяв (висвітлив) життя і нетлінність благовістєм.“ — 2. до Тимот. 1:10.

ЦЕРКВА

Кожний, хто є в єдності з Богом з тим великим жерелом світла, сей мусить відбивати оказувати в собі світло. Церква, котра є тілом Христа, і кождий її член, що старається подобатися Господу, мусить перебувати в світлі і відбивати або оказувати в собі світло Господне. Відповідно до сього, як котрий з них має в собі духа Господнього, так також має в собі світло і оказує се світло на зверх. Духа Господнього бачимо і пізнаємо в Божім Слові і через се Слово або Біблію. Хто має духа Господнього, сей може зрозуміти Слово Боже записане в Біблії а обявлене через пророків і других. Бог, як хоче через своє слово сплоджує членів тіла Христового до Божественної природи (Яков 1:18) Він сплоджує їх і дає їм надію життя, яке є заховане в небі для тих,

котрих Він держить своєю силою через віру. Віра в за-
слугу Ісуса Христа, повне і цілковите посвячення себе,
оправдання такого і сплодження його до нової природи
є початком Нового Сотворіння, котрого від тепер всі на-
дії звернені в ту одну сторону: бути членом преславно-
го Тіла Христового. Вони, колись були в темряві, по-
дібно, як ще досі світ перебуває. Та тепер Господь випро-
вадив сі нові сотворіння з темряви у своє ясне світло.
Задля сього Християнин може все дякувати Отцеві, ко-
трий учинив, що ми можемо бути учасниками наслідства
святих в світлі; Котрий освободив нас від влади тьми
і переніс нас у царство Свого найдорозшого Сина. (до
Колосян 1:12,13)) Але те, що він як член Церкви зі-
став перенесений з темноти, се, ще не значить, що він
заперестане воювати з властими тьми. В своїм умі він
мусить воювати і зводити борбу з начальствами, влас-
тими, з правителями тьми сього віка, з духами злоби.
(до Ефес. 6:12) Щоби подобатися Богу, він як нове
сотворіння мусить ходити в світлі (до Ефес. 5:8) Він
мусить користати з тих средств, які Бог приготував,
щоб заховати його в світлі. Світ перебуває в темряві
а Господь є в світлі. Християнин мусить статись по-
дібним Господу. Се є процес переображення, переміни.
Тому апостол Павло каже: „Не уподобляйтесь сьому
світові, а переображуйтесь обновленням вашого ума, щоб
довідатись, що є воля Божа добра і мила і звершена.”
— до Римлян 12:2.

З сих слів виходить, що ум нового сотворіння му-
сить, кормитись словом Божиим, щоб нове сотворіння мо-
гло мати світло, при помочи котрого могло поступати
далше і могло дати йому життя. Тому для добра Хри-
стиян стоїть написано: „Бо заповідь — се твій світіль-
ник (се лямпа для тебе), а навчання (закон Божий) —
се світло.” — Кн. Прип. Сол. 6: 23.

Для правдивого Християнина слово Боже є лямпою
перед стопами його і світлом, що освічує йому стежку.
Хто приймає слово Боже, сей має світло і розуміння.
(Псалма 119:105,130) Світло Господнє, що світить
серед того темного світу, не є призначене для тих, ко-
трі не хочуть в нім йти. Воно є для тих, що люб-
лять беззаконня.” „Світло сиплється на праведника, а
радість на щирих серцем.” (Псалма 97:11) Правед-
никами на землі є тільки ті, котрі є в Христі і перебу-
вають в Нім..

КРУГОМ ТЕМРЯВА

Від початку аж до тепер дорога Церкви йшла посе-
ред темного злого світа. Князь тьми, користаючи з уму-
чення, якому підпадав подорожуючий в Сионі, намагався
нераз затьмити його ум. Часами дорога видавалася дуже
темна, але Християнин, котрий із всіх сил старається
йти в світлі, потішався надією, що „праведникам у тем-
ряві сходить світло,” що Бог є благий і милосердний
і справедливий.” — Пс. 112:4.

Котрі хочуть жити праведно і стараються поступати
в світлі, сі, з довірам споглядають в перед і вірять
Господу, кажучи: „Бо ти запалиш лямпу мою; Господь

Бог мій, просвітить темряву мою.” — Псалм 18:28.

Коли тьма окружає, а злий дух при роботі, тоді Гос-
подь, щоби упокоїти Християнина, тихо тихесенько
промовляє до нього: „Не лякайся перед страхом серед
ночі.” (Пс. 91:5) Дуже часто, коли страхи огорнуть
Християнина, він находити силу в словах, знаючи, що
Господь Бог обіцяв, се і дотримає, як написано: Гос-
подь світло моє і спасення моє, кого мені боятись? Го-
сподь твердиння життя мого, перед ким мені лякатись.”
— Псалма 27:1.

МУСИМО ПЕРЕБУВАТИ В СВІТЛІ

Бог не уділив своїм святим всього світла нараз. Во-
ни навіть не були би в силі знести його. Він в своїй
любові відкривав їм поступово, крок за кроком, а все
для їх добра. „Стежка праведних — се та зорь, що зе-
рить рано в ранці і світить ясніше та ясніше аж до
повного дня.” (Кн. Прип. Солом. 4:18) Коли Бог ви-
дить, що його люди потребують більше світла, тоді дає їм
його.

Кожний християнин повинен пам'ятати на се, що св.
Письмо не мож пояснювати після свого особистого ро-
зуміння. Бог не дав влади чоловікові пояснювати Його
Слово. Сам Бог Єгова є жерелом світла і Він посилав своє
світло своїм людям через свого возлюбленого Сина, через
свого Духа і в своїй часі. Ісус, Голова своєї Церкви, кер-
мить словом членів свого тіла і просвічає їх ум, так як
того хоче отець. Для того члени Церкви повинні уважа-
ти на світло, яке Господь посилав їм в більшій кілько-
сти і просвіщає їх дорогу, щоби могли совісно нею йти.
Правдивий Християнин не повинен казати: „Я вже все
пізнав, що тільки було можна зрозуміти в Слові Божім,
і тепер вже не можна нічого більше з него пізнати. Так
подібно говорили деякі номінальні християни і се було
причиною їх застою і упадку. Вони дійшли до певної
точки і там станули і не хотіли дивитися вперед а рад-
ше взад, і не йшли вперед в світлі. З тої причини їх ро-
зуміння слова Божого затьмилось, відчужилися від жит-
тя Божого через своє власне невіжество, через окамоні-
лість своїх сердець.” (до Еф. 4:18) Нігде не находимо
в Слові Божім, щоб Господь радив, що не треба читати
або слідити Його слова, а навпаки.

Номінальні, або тільки з імені Християни, як бачимо,
далися зловити на сю ланку невіжества і не хотіли самі
студіювати слова Божого; тому сталися невірні і покри-
ла їх тьма. Голови сих церковних системів усунули на-
бік слово Боже, сю ясну лямпу, що була дана, щоб про-
свічувало дорогу Християнам, і стали ходити по вказів-
кам своєї мудрости. Вони стали мудрі своєю мудростю,
а словом Господнім, яке було на се дане, погордили. Де-
які з них вже з природи стали мудріші, як другі люде.
Ся вроджена мудрість і брак покорности сталися для них не-
щастем. Господь порівнює їх мудрість до іскри огня, що
ледво покажеться і зараз гасне в темряві. Так до них
промовляє: „Хто з між вас боїться Бога, слухає голосу
раба Господнього? Хто в темряві без світла ходить —
нехай вповає на імя Господнє і покладається на Бога

свого. Ви-ж усі, що роздуваєте огонь і озброюєтесь іскрами [світлом свого розуму]; ходіть у світлі вашого огня і серед іскор, що їх ви запалили. Се буде вам з руки моєї: у болях лежати мете." [Поправлений переклад] — Ісаїя 5-:10, 11.

НАДВІРНА ТЕМРЯВА.

Если хто вийшов з темряви на світло а опісля занедбає або не хоче оцінювати сеї ласки і користати з сего Божого добродійства, такий легко може потрапити в ще більшу темряву, аніж був перше. Тому кожний правдивий Християнин нехай кожний уважає на свою дорогу, щоби поступав в світлі Господнім, в часі теперішньої лихої години. Слово Боже говорить нам, що з кінцем віка будуть іменно такі, що не будуть вміти оцінювати ласку яку отримали і стратять світло і будуть викинені в надвірну темряву. Що їх допровадить до такого нещастя? Між иншими Слово Боже згадує про такі: Ненависть в серці; лінивість; неохота до праці і если не користає з уділення ласки; дальше если не поступається в світлі і вертається назад до світа, з котрого вийшов. Если хто допустить ненависть до свого серця проти свого брата, такий тратить духа Господнього і тому тратить духа світла і паде в темряву.

Апостол Павло остерігаючи Християн перед небезпечною тьмою, яка їх окружала, каже: „Дбайте про спокій, (мир) з усіма і про святість, без чого ніхто не побачить Бога, наглядаючи, щоби хто не відпав від ласки (благодати: Божої, щоби який гіркий корінь, вирісши в гору, не зашкодив вам, і тим не опоганились мною." — до Жид. 12: 14, 15.

Суперечки і сварня між братами в класі або де іноді веде до завзятости; а завзятість до ненависти і до утрати духа Господнього. Апостол виразно каже, що аби зрозуміти тайни Божі, щоби знати вартість дорожочинних правд, які криються в Слові Божім, і йти в їх світлі, нарід Божий мусить мати любов одних до других. (до Колос. 2:2, 3) Се значить, що де є завзятість там вона мусить вигнати світло, позаяк вона виганяє любов а вкривається тьмою.

Ненависть доведе до темряви. Если хто дозволить, щоби в його серці була ненависть до свого брата, такий може бути певний, що тьма покрити його. „Хто говорить, що він є в світлі, а ненавидить брата свого, той є в темряві, аж досі, і в темряві ходить і не знає, де йде, бо темрява осліпила очі його." — 1. Йоана 2:9-11.

Ми тепер переживаємо темні години в історії світа, то все хитається і валиться, що тільки може поколебатися. (до Жидів 12:27) Одною з найконечніших річей, щоби позістати в світлі і не заколебатися є мати безкористну любов до своїх братів, як нових сотворінь в Христі, як написано: „Майте братню любов." В приповіді о талантах наш Господь показує, що тим, котрі прийшли до світла, Він поручив певні справи свого царства і що він віддав в руки всіх своїх слуг все своє добро або всі справи свого царства. Кожному з них була дана міра Господнього духа, і коли він старався ходити в світлі і користати з нагоди і працював в службі Гос-

пода, ведений до сього духом любви, тоді дух Господень в нім збільшався.

Але хто є обиятний в тім ділі, хто занедбає кормити себе Словом Божим, хто занедбає або не хоче скористати з нагоди і проповідати правду, і тим самим не дбає про справи царства, які зістали йому поручені, таких наш Господь Ісус називає лукавим і лінивим слугою. Господь висказав кару проти таких кажучи: „Візьміть від нього талант, та дайте тому, що має десять талантів... І викиньте слугу нікчемного в темряву надвірню; там буде плач і скреготання зубів." (Матей 25: 28, 30) Зовсім певна річ, що Господь знає, як має обиявити людям благу вість о своїм царстві. Він приказав своїм ученикам, щоби йшли у світ і проповідали світові правду і були свідками йому.

Посвятивши себе брати споглядають вперед до того часу, коли будуть могли брати участь на весіллях Господнім і бути членами весільної дружини. Приготованне до сього щасливого дня є показане на примірі, як кожний гість бере на себе весільну одіж. У Жидів був такий звичай, що кождому гостеві, що був запрошений на весілля давано йому на вступі до хати весільну одіж. Хто не хоче підчинити себе волі Господній і ступати такою дорогою, яку Господь назначив, щоби себе відповідно приготувати, є подібний до того гостя, що не хотів вдягнути на себе весільну одіж і її носити. А коли надійшов час порахунку, або коли цар ввійшов подивитись на гостей тоді казав такого викинути в надвірну темряву — Мат. 22:13.

Саме тепер є дуже небезпечний час для Християнина, кола вони можуть обтягчити себе надмірними стараннями життєйськими і немов заснути або статись рівнодушними до справ царства Господнього і впасти назад в темряву. Бо як тільки хто заперестане себе кормити Словом правди, хто заперестане або не схоче дальше користати з нагод і не буде працювати в службі Господній, такий стається сплячим а його рука лінива до праці. Таке становище є дуже небезпечне. Тому обовязком кожного брата є звернути увагу свого брата, нехай пробудиться із сего стану. До таких Ап. промовляє: „Устань, сонний, і воскресни з мертвих, то й освітить тебе Христос." — до Еф. 5:14.

Тільки святі будуть ходити в світлі аж до совершенного дня. А ті котрі покинуть Господа і відкинуть нагоду до праці є названі, як „лукаві." „Путь-стежка безбожників — темна темрява; вони не знають, де їм доведеться спиткнутись." — Ки. Прип. Солом. 4:19.

ДИВНА ОРГАНІЗАЦІЯ

Видима частина диявольської організації на землі є названа в Слові Божім, звіром, на що складаються три складові части: самолюбна торгівля, власть політична і церковна. Вони то упали в темряву і ходять на потемки. Така велика їх темрява, що вони уважають за відповідніше укривати свою дорогу перед світлом. Їх діла є темні, хотия говорять про себе, що вони є в світлі (Ісаїя 29:15, 16) Торговці лемлять всяке право справедливости в живі очі і кривдять бідний нарід, щоб

тільки мати як найбільший зиск. Політичні влади легковажать правами народу і ломлять їх самохіть. Вони легковажать собі слово Боже, і багато з них каже отверто, що се не є слово Боже, і заперечують, яко би Ісус Христос відкупив їх своєю кров'ю, життям. Господь напominав їх, щоби по правді і по справедливості обходилися з бідними, але вони не послухали Його і тому ходять в темряві. (Ісаїя 82:3-5) Сі три складові частини становлять лукаву організацію сатани, над якою розпочався день суду.

Видима Божа організація на землі складається з тих, що зістали сплоджені і помазані св. Духом Божим і котрі розуміють, як велику отримали ласку належати до цієї організації. Тому, що вони оказують самим собою світло Господнє, тому вони є світлом світа, як сказав Ісус: „Ви є світлом для світа.“ Вони мусять ділати в єдності з Богом Єговою, з тим великим жерелом світла, і всі інші члени цієї організації, Христос і прославлені члени Його Тіла поза завесою і святі ангели небесні. Їх світло мусить сияти, яко представителів Господніх. — Лука 11:33-36; Мат. 5:14-16.

Тепер землю покриває темрява і чорна тьма вкриває народи, а Господь до своїх вірних такий видає розказ: Встань, заясній Єрусалиме; зійшло бо світло твоє і слава Господня зійшла над тобою.” (Ісаїя 60:1) Вони мусять сияти, відбиваючи собою світло царя слави, котрий вже є в друге присутній і взяв в свої руки владу і розпочав своє панування.

Сатана є князем тьми і має державу смерті. Він рад би знищити з лиця землі всіх тих, хто не хоче його слухати, хоч би не знали і утікає до Христа як до свого прибіжника. Ісус Христос є князем світла і життя. Він стався чоловіком на се, щоби міг відкупити рід людський. Йому зістала передана всяка влада на небі і на землі. На се явився Син Божий, щоб зруйнувати діла диявола.” — 1. Іоана 3:8.

В теперішнім часі провадиться велика боротьба між звіром а Агнем. Звір видима організація сатани, під проводом самого сатани воює проти Агня і його організації, та перемога буде по стороні Господа і тих, що позістануть вірними аж до кінця. Вони переможуть напевно. Відкриття 17:4.

ПІДНЕСІМ ПРАПОР

В теперішнім часі не вистарчає знати тільки правду і кормитися нею. Хто ходить в світлі і показує, що вміє оцінити се і любити Господа, сей мусить слухати розказів свого Господа. Сатана, князь тьми, веде своє військо проти князя світла і його послідователів, неначе потоп. Він заливає потоком брехні і злоби цілий світ. Тому правдивий Християнин памятає на слова, як написано: „Хоч ворог, як ріка наступить, тоді дух Господень піднесе прапор проти нього.“ Ворог своїми брехнями неначе повинь, хоче стерти ім'я Боже з лиця землі і вирвати його з серця людських і вкинути цілий світ в цілковиту темноту, а людей відвернути від Бога. Та Господь промовляє тепер до тих, що йдуть за світлом: „Ви свідки в мене, що я Бог.“ (Ісаїя 43:12) Я вложу

слова мої в уста тобі і тинню руки моєї закрию тебе, щоб ти знов устроїв небеса і заложив землю та сказав Синові: Ти нарід мій.” — Ісаїя 51:6.

ПРАПОР

Ті, що мають духа Господнього, і котрі ходять в світлі, мусять тепер піднести прапор проти ворога. Сим прапором є праведність і правда; правда о Царстві Божім з котрого спливуть на весь рід людський великі благословення. Вони мусять сказати всім тим, що мають уха до слухання, що Бог є світлом і в Нім нема тьми, що Бог є любов і що Він подбав о повне спасення людей; що Ісус є образом Отця, і має владу і силу спасти всіх і що Він обняв в свої руки силу і владу і розпочав своє панування; що Він розпочав війну проти сил тьми, і що Його перемога буде повна; що Він буде панувати над народами по правді і в справедливості, що його суди будуть діятись на землі тоді народи навчатись справедливості. — Ісаїя 26:9; Осія 6:5.

Сей великий темний день прийшов тому на світ, бо Бог виливає своє невдоволення проти властий тьми. Через се між людьми запанувало велике заклопотання і безрадість; правдиві Християни, що ходять в світлі, мають нагоду потішити засумовані серця людські і вляти в них надію на красну будучність, яка є перед ними.

Підносячи прапор проти князя тьми, ті що мають духа Господнього, повинні з радістю оповідати людям, які красні річи принесє їм царство Боже. Хто розуміє, яку велику ласку має він, коли може працювати, такий виправді входить вже тепер в радість Господа. Він думає не тільки о своїм спасенню але також о тім, що ся темнота промине і очі в людей отворяться і прозирять і спізнають Бога, яко велике жерело світла і життя.

Вірні члени Господньої організації, котрі сповняють свій обов'язок, є радішами для Господа. До них він каже: „Я Господь покликав тебе на правду і буду держати тебе за руку і берегти тебе і поставлю тебе у завіт народам, з а світлом невірним; щоб очі сліпим відчиняти, а сидячих у темряві — з темниці.“ (Ісаїя 42:6,7) Всім ясно, що темниця, о котрій тут говориться, се гріб, а темрява — се темрява забобонів, пересудів і невіжества, котрі налягли над людьми, котрі мають уха до слухання, що царство Господнє наблизилося; що в тім царстві „Він перше покривало, що вкриває всі народи, покривало, що лежить на всіх племенах.“ — Ісаїя 25:7.

Апостол Павло каже, що Господь убіє єго грішну інституцію духом своїх уст і знищить її явленням своєї присутності. (2. до Сол. 2:8) Се значить, що слово правди мусить уживатись в часі назначенім на се самим Господом, такою дорогою і способом, як того Він хоче щоби таким способом усунути темряву із умів людських. Правдиві послідователі Христові, котрі є свідками Господніми мусять користати з нагоди і оповідати правду. Тому обов'язком є кожного істинного Християнина звернути увагу людей на се, що сей час великої темряви і нещастя і заколоту і безрадістости на світі є наслідком гріху і що се зближається до кульмінаційної (крайньої) точки; що Бог є світлом; що Ісус вірним образом

Отця: що Він є сим великим світлом, що просвічає кожного чоловіка, що приходить на світ; і що Його царство для всіх, що підчиняються Йому, се, за чим вони так прагнули і тужили: світло, щасття і вічне життя.

З того слідує, що хто хоче бути вірним і правдивим учеником Ісуса Христа, сей в часі цих останніх днів, коли провадиться бій між світлом а тьмою, сей мусть взятися до праці і показати ділами, що його світло сяє. Се, скаже він, коли буде оповідати людям благу вість о царстві і буде сам поступати дорогами світла, як се Господь приказав.

Правдивіючи людям сю благу вість о царстві, Християнин не має чого боятися. Псалмівець висказав красю чувства серця такого Християнина: „Хоч би я ходив по долині тіни смертної, то не боятись жахлого лиха, Ти бо єси за мною; твоє панство і підпора дає мені духа.“ (Псалма 23:4) Хетий весь рід людський перебуває тепер в темряві і не може видіти, то однак так все не

буде. Дійсно, „до милосердя Бога нашого, в котрім відвідав нас Схід з висоти, щоб просвітити тих, що сидять в темряві і тіни смертній, щоб направити ноги наші на дорогу мира.“ — Лука 1: 78, 79.

Щасливий буде той день для світа, коли скінчиться тисячлітнє царство; коли Господь Ісус Христос передасть Богови рід людський вповні привернений до совершенного стану. Тоді не треба буде оповідати радісної вісти ні говорити о законах, як про них описує Слово Божє, щоб світлати людям на їх добро; але слава Господня осияє всіх людей і Господь сам буде для них світлом. „А народи, що будуть спасені, ходити муть у світлі Його; а царі земні принесуть славу і честь свою до нього. А ворота його не будуть зачинятись днями, ночи бо не буде там.“ — Одритте 21:24, 25.

Обовязком правдивого Християнина в теперішнім часі є оповідати людям, що те велике благословення є приготування для тих, що будуть слухати Господа.

— 0 —

Серце важніше — ніж голова

„Бережи твоє серце, сину мій, над усе, що бережеться, бо з нього виходить життя.“ — Прип. Сол. 4:23.

Признаємо, що беречи наші голови потрібнє. Але свого часу декотрі з нас були тої думки: „Бережи твою голову, зі всякою пильністю, згідно з наукою Христа, а серце твоє буде в порядку, бо Бог буде його беріг.“ Однак се блудно. Бог висказав се правильно. Ми не є здібні беречи своїх голов. Если ми уважно бережемо, пильнуючи наші серця, щоб в нього зло не закралось, і держимо своє серце в повній гармонії з Божим словом і Його духом правди, праведности і любови, — Бог докінчить решту. Він попроведить нас і наші несовершенні здібности, так, що ми пізнаємо його науку.

Берегти серце — означає: мати догляд над нашими чувствами; критичне досліджування кожного напрямку в нашім життю. Чому ми говоримо? Яка є ціль нашого бажання? Чому ми робимо се, або инше? Чи основна думка є чесна, правдива, любляща? Чи ми любимо справедливість? Чи ми ненавидимо зло беззаконне? Чи любов Божя більше і більше виростає в наших серцях? Чи ся любов помножається, се є до Бога, братів і взагалі до цілого людства. Се хоронення, „береження наших сердець, означає, далше, що если явиться самолюбна думка, як жажда чести, нижа, котрі хотіли би заволодіти словом і ділом, — так сейчас належить відкинути — щоб серце було святе, чисте. Берегти серце означає також: ділати в любові і доброті, вироблювати і розвивати думки і почуття згідно з Божим пляном. Воно не означає тільки очищування сердець, але і прикрасити його овочами і ласками святости і любови, щоб воно було приємне Господеві. Так певно, як неправда, гріх, зло, або яка небудь нечистота вплинула нам на ум, так само серце відповідно до даного впливу зла, занецищується,

а сим стається неприємним Богу; що означає, що такий характер буде відкинений Богом.

Слова: „бо з нього виходить життя.“ — пригадали адвокати на справі, яка розбирається в судді, що присяжні судді по присязі розбирають самі, а тим пригтовлюють себе до видання присуду — ринають — Таксамо всі посвячені Господеві є на пробі. Мусять прийти до рішення. Се значить: вибрати життя або вічну смерть; а додатково для тих, що осягнуть життя ще инше рішення, іменно: чи се життя буде на найвишнім степені — Божої природи і співнасліддя з Христом — чи на низшім духовім степені в великій громаді — подібній до ангелів. Чи ми знаємо, (чи ми вже рішили) про вислід тої проби, того так важного рішення? Если так і если ми віримо в заяву Божого Слова, що рішення буде залежати від стану нашого серця, тоді ми зрозуміємо причину, чому мусимо „над усе.“ беречи своє серце, чистим, солодким, добрим, люблячим, „подібним Господньому.“

Як що наші очі врозуміння зачнуть отворитися, а ми зрозуміємо довгість, широкість, високість і глибокість Божої любови і чудного пляну спасення, тоді здається нам, що число тих, котрі не осягнуть вічного життя, без ріжницї чи се в віку Євангеліі, чи Тисячліття, буде дуже мале. В сей спосіб ми прийняли б думку універсального спасення, если би не леві стихи, котрі перечать такої думки. — „Є гріх на смерть; не за сей кажу, щоб молився.. — 1. Послання Йоана 5:16.

Але, як тільки більше і більше запізнаємось з Пляном Божим, як се предложене нам в св. Писмі, ми розпізнаємо, що ніхто не одержить вічного життя, хіба, що осягне розвитку характеру, і що се розвитку характеру

не означає тільки поверховну вірність, і повдержливість від гріха, але вишню сердечну і щирю ласкальність і любов до Бога і до праведности, а ненависть до зла-беззаконня. В часі пановання Христа в Тисячліття поверховна совершенність буде рідити, однак, вкінці віку Тисячліття буде поставлене на пробу серце, вишній характер, а тоді рішуть, хто може перейти до вічного життя, а хто ні.

Можна сказати, що в сучаснім часі, тільки серце є на пробі, а се тому, бо ми посвятили його, і як Нові Сотворіння надіємось вічного життя. Затим серце Нового Сотворіння мусить бути вірне до найвищого степеня, праведности і любови, бо після розвитку сих прикмет, Бог рішить, хто має одержати життя, або смерть, і на котрім степені. Мусить мати образ і подобу Христового характеру, мала громада — Церква-Невіста Христа — „Велика громада, як також і класа привернених при кінці Тисячліття.

Для посвячених, сей вік Євангелії рішає долю. Бо поза завісою, більше проб, що до вірности не судуть вже переходити, тому, що для них сей вік кінчиться всякими пробами. Як до Церкви, так і до великої громади будуть належати тільки вірні Господеви, братам, і основам правди. Всі інші будуть осуджені, як негідні вічного життя.

Можливо, що хтось скаже: „Се-ж бо за великий тягар, думати всегда про добро, а відкидати зло і всякі почування, котрі не правдиві і не любі.“? Відповідаємо, що воно могло перше нам так видаватись, як ще ми не знали Правди, однак Господь провадить тепер свій нарід лагідною і ласкавою дорогою, крок за кроком, дає можливість оцінити основу праведности й любови. Знати Господа, значить: безперервно зростати в його ласках, як також і в знанню. Ми раді з того, що бачимо ясний вислід у відношенню до нашого життя або смерті. Для нас се саме головною точкою, щоби зробити наше поклонання — рішення — певним, до вічного життя. Як будемо мати тільки правдиве виображення, що Бог має для тих, що його люблять, — тоді всі земські приємности, стратять свою вагу і силу, а ми поступово будемо приближатися до місця, яке справляє нам радість знати й чинити волю Божу, а се для нас не буде тягарем, але повною радістю. Се значить, що наш ум „переобразився“, так, що річ, котрі в світі ми любили, тепер ненавидимо; а що ненавиділи тепер любимо. Однак до сього положення ми дійдемо поступово. Ті, що приходять до теперішньої правди тепер, користають много, однак і се ми повинні пам'ятати, що коли час проб стає коротший, то тоді проби стають остріші. А ми саме живемо в тім часі.

ЖИТТЄ ДО ЖИТТЯ — СМЕРТЬ НА СМЕРТЬ.

Апостол Павло, застановляючись над положенням тих, що спасуться через віру, через заізнання з Господом, й о його чудеснім Плянї, заявляє, що знання правди для таких стається знанням життя або смерті. Вимога по-святити являється для деяких блудом, тягаром. Такі мають запах смерті, через, що віднімає їх і провадить їх

до другої смерті. Знова-ж для других, Господні дороги і його вимоги дають солодкий запах, життєвий запах, котрий дає відсвіження, — котрий провадить до життя. Таке оцінення Божої доброти і його плану, Апостол Павло називає солодким запахом життя, котре допроваджує до славного стану — життя, котре одержить у воскресенню блаженних.

Апостол Павло розумів, що та новина, котру він проповідував, буде мала один або другий вплив на тих, що мають духові уха до слухання. Ся новина буде для одних пахощами життя до життя, а для других пахощами смерті на смерть. А тоді він додає: „Та кого на се вистарчить? (2. до Кор. 2:16) Сі, котрі проповідують правду Господню мають особливу відвічальність. Та кого на се вистарчить? Хто з нас зможе зрозуміти вагу сучасних спосібностей?... І як сі, що проповідують правду в ім'я Господа, можуть зрозуміти вагу відвічальности, котра на них лежить.

Зрозумівши се, нехай кождий з нас знає, що если не задержить свого серця від kwasу злоби, заздрости, ненависти й сварні, котре то серце рішає долю нашого життя, сей знайдеться на дорозі смерті на смерть. — вічної смерті; як також, що в міжчасі такого стану певно стратить багато світла й духових благословеньств, котрі свого часу були йому радістю. З другої сторони, если ми, будемо держати себе далеко від згаданих злих річей, будемо в ласці Божого духа — будемо мати лагідність, смиренність, довготерпеливість, любов до Бога, братів, і до всіх — вислідом чого для нас буде вічне життя. А в міжчасі очікуючи на „зміну“ при воскресенні, ми будемо безперервно зростати в ласці, любові і знанню тих річей, котрі Господь так щедро дає тим, що мають таке серце. Ті спізнають правду, а правда визволяє їх, не свободою неоправних, а свободою робити добре; свободою терпіти неправно за праведність; свободою класти добровільно наше життя за братів і взагалі за правду, роблячи добро всім після нашої можности.

„ТИМ-ЖЕ ДОСТЕРІГАЙТЕ СЕБЕ.“

Слова Ап. Павла до старших в Ефесі, ніколи не були так важними для народу Господнього, як сьогодні. Він сказав до них: „Тим-же достерігайте себе і все стадо, в котрому вас дух святий настановив єпископами [надзирателями], щоб пасти [кормити словом правди] Церкву Божу, котру придбав Ісус кров'ю своєю. Я бо знаю, се, що після виходу [відходу] мого, прийдуть вовки хижі між вас, що не пощадять стада. І із вас самих устануть люде, говорячи розворотне [по своему велінню], щоб потягнути учеників за собою. Тим пильнуйте, памятаючи, що три роки ніч і день не переставав я із слезами на-поминати кожного.“ — Діяння Ап. 20:28-31.

За тим де тільки є старші мусять достерігати, пильнувати себе, а се тому, що кождий здібний переходить трудніщі проби і досвідчення. І тому Апостол Яков і говорить: „Не бувайте многі учителями, браття мої, знаючи, що більший осуд приймемо.“ (Якова 3:1) Ми також наминаємо всіх старших, котрі в серці є чисті,

несамолюбні, щоб вони нічого більше не мали, тільки любов і добрі бажання для цілого людського роду. Такі, нехай більше і більше наповнюються духом Божим й Його ласками, а також дотримуючи все стадо. Памятайте, що стадо є Господнє, а ви маєте відвічальність за нього, за котру то відвічальність кожний відповість перед Богом. Памятайте, що ви маєте доглядати всіх в стаді, бо за них мусите рахунок здати перед Великим Голо-

вним Пастирем. Памятайте, що найголовніша річ любов, у всіх; а не занедбуючи науки докладайте всіх сил, до розвинення Диха Божого, між його святими, так, щоб вони і „сталися наслідниками святих в світлі,” а після волі Божої старайтеся не спотикнутись в сім лукавім дню, але вчинивши все встояти достойно в Христі, Його Тілі, Його членів, Його співжертводавців, і Його співнаслідників.

— 0 —

Біблійна Хронологія

В тім розділі подамо ясні докази зі св. Письма, що від сотворення Адама до кінця 1872 р. по Хр. ушлино 6,000 літ; і що з кінцем 1872 р. ми вступили в сему тисячку літ, або тисячліття — в „День Господень,” котрого початок становить „день гора,” котрий має бути свідком цілковитого знищення царств сего світа а заложення Царства Божого на землі.

* * *

Знати хронологію є конечно потрібно, бо вона є підставою при помочи котрої досліджуємо періоди часів, записаних в пророцтвах. Передовсім мусимо знати, в яким місці нашого бігу, ми знаходимось. Щоби до сего дійти мусимо мати достовірні дати для дальшого нашого числення. Отже, зачнемо від самого початку. Повне числення літ (хронологія) людської історії мусить з konieczности початись сотворенням чоловіка.

Довжину часу від сотворення чоловіка подають різно. Між тими, що приймають числення літ як се записано в св. Письмі, не може бути великої різниці, що до сего, але між тими, що відкидають св. Письмо, різниці є величезні, хитаючись від десяти тисяч до сто тисяч літ.

Сі твердження ґрунтуються на фактах, котрі не подають ніякої сильної підстави до таких надзвичайних і нерозумних заключень. На примір, в Швейцарії і в Ірландії знайдено в торфовиських глибоко від поверхні землі дві кремінні стріли.

Учені доказують з того, що вони лежали колись на поверхні землі і з бігом часу покрили їх грубою верствою моху, торфу. Час котрого було потреба, аби покрити їх такою верствою моху, котрий росте дуже поволі, обчисляли на сотки тисяч літ. Але другі геологи можуть доказати і то зовсім мудро, що сі торф'яні болота були колись так мягкими, що кремінні стріли в протязу немногих століть могли легко і постаненню спуститися до великої глибини..

Для того, тільки в одинокій Біблії можемо сподіватись знайти записану історію, котра спростує незгідні періоди часу і хронологічні недокладности, котрі на перший погляд подає світська історія — і вирівнає те все, як повинно бути.

Зачнемо від питання: Як давно сотворений чоловік? Ми з довірем повинні відноситись до Того, котрий дав пророцтва і сказав, що в часі кінця люде зрозуміють їх, що Він в своїм слові подав нам також конечно потрібні дати на се, аби ми могли докладно означити, до якого часу сі пророцтва відносяться. Одначе хто думає, що вони виложені так ясно, що можуть переконати звичайного поверховно читаючого читача, або завзятого недовірка, сей розчарується. Божі часи і пори є дані в такий спосіб, що вони можуть переконати в тім часі тільки таких, котрі пізнали Бога і можуть спізнати Його особливі методи (поступованне). Маємо дане свідчення, що „звершений буде Божий чоловік до всякого доброго діла готовий.” (2. до Тимот. 3:17) Вони добре знають, що на дорозі, по котрій веде їх Отець, мають іти вірою а не видінням. Хто приготований поступати в такий спосіб, сподіємось, що удасться нам на кождім місяці вказати йому сильні докази Слова Божого — як підставу розумної віри.

Не будемо тут розбирати значіння, яке мають грецький переклад Старого Завіту, аваний Септуагінта (70 перекладачів) і Старий Завіт в єврейській мові, ані їх різниць в хронологічних датах і т. д., тільки скажемо, що грецький переклад був зроблений Єгиптянами, а єврейський є оригінал. Если до сего факту додамо дуже заборонне почитання Жидів, котрі заховували кожду йоту, або титулу св. Письма, будемо мати ясний доказ віродостойности єврейського тексту. Сей текст є загально прийнятий всіма ученими, тому в сім ділі будемо йти за його датами і т. д.

Ми тут докажемо, що від сотворення Адама до 1873 р. по Хр. минуло вже 6,000 літ. Хотий в Біблії нема ясно сказано, що сема тисячка літ буде добою Царства Христа, Великим Днем Суботним привернення реституції світа, то однак давня традиція має розумну до сего підставку. Закон даний прообразовому народови Ізраїльському наказував шість день працювати а смого дня відпочати від праці. Се красно показує, що шість днів представляє шість тисяч літ, коли все сотворінне стоїть і мучиться в неволі гріха і смерті (Римл. 8:22) намагаючись на дармо висвободитись із сего; а семий день відпочинку представляє сему тисячку, великий тисяч-літ довгий день, коли всі струждені і обтяжені змо-

жуть прийти до Христа Ісуса, пастиря і начальника їх душ, а через него знайти відпочинок, покріплення і повернення — коли через заслугу Ного дорогоцінної крові зможуть знайти покайняння і відпущення гріхів. Типічного сего дня Ісус запитав розслабленого чоловіка: „Чи хочеш бути здоров?“ і у відповідь за його віру і послух Він дав йому силу встати, взяти своє ліжко і йти.— (Йоан 5:6-9; 7:23; Мат. 12:10,13; Лука 12:11-16; 14:1-5) так в часі дійсної Суботи, Тисячлітнього Дня буде сказано кожному: „хто хоче,“ може мати життя і вічне здоров'я, если піде дорогою віри і послуху.

Не сміємо забувати, як се об'яснено (Том. I. розділ V.П., що вираз День є неозначений, і означає тільки протяг часу, довший або коротший. Апостол Петро дав до зрозуміння, що сема тисячка історії світа буде семим днем у Бога, (бо він так числить), кажучи: „Любі, тільки одно се нехай не буде перед вами тайне, що одень день у Господа, як (наших) тисячу літ, а тисяча літ, як оден день... Прийде день Господень.“ — 2. Петра 3:8, 10.

Если про те сема тисячка історії світа має бути спеціальною епохою або добою, званою, яко доба Царства Христа, ми докажемо, що ми вже живемо в ній і що се почалося від 1873 р. по Хр. Се нагадає нам, що по словам Біблії поранок Тисячліття, або поранок Дня Господнього буде темний і бурливий і принесе велике нещастя для світа і для номінальної церкви, хотай перші проблеми світла будуть великою радістю і захоотою для святих, котрі будуть черпати свою радість і мир, маючи перед собою надію показану в євангелії, котра, як той якор переходить поза час горя і держиться кріпко обітниц сходячого сонця слави в Тисячліттю: — вони бачать поза часом горя славне царство і обіцні благословення.

Загальний стан теперішнього світа, почавши від 1873 р. скорий розвиток соціалізму, нігілізму і комунізму, котрі поставили собі за ціль повалити теперішні правительства і розділити на ново багатство світа—все те відповідає сему, чого ми повинні сподіватись; хоч як ми, що любимо закон спокій і порядок, під певними зглядами бажали-б не бачити сього. Тільки сей, хто бачить в надходячій горю і анархії Боже средство для установаєння о много лучшого права і порядку, о много довше триваючого мира, сей не буде відчувати страху, як буде се переживати.

Заслуга хронології не є тільки в тім, що вказує на сему добу або тисячліття, бо хотай вкажемо, що деякі черти пророцтва є зовсім незалежні від хронології, то однак вона є тою мірою, на котрій є зазначені кілька черт пророцтва. Совершенна згода між тими двома класами пророчих наук, з котрих одні є залежні від хронології, а другі ві, служить сильним доказом, що не тільки згідно застосовуємо, але також, що і сама хронологія, котра се посвідчає, є вірна; по правилу, що кляч, котрий відоміє скарбницю, котру тяжко відомкнути, є очевидно правдивий. Низше подана хронологія, гармонізує всі пророцтва, відносячіся до Царства Христа і його заложення, показуючи на їх порядок і час.

КОРОТКИЙ НАЧЕРК ХРОНОЛОГІЇ 6,000 ЛІТ.

Низше поданий короткий начерк хронологічного часу властиво можна назвати біблійною хронологією, позаяк тільки одна історія, записана в біблій допроваджує нас до першого року пановання Кира — до 536 р. перед Хр., дати зовсім вірної і за таку прийнятої загальною через усіх учених. На тім місці нитка біблійної хронології уривається — трошки дальше поза час, як світська історія почала бути вірогідною. Се'одно є ясным доказом, що над тим всім було провидіння Боже, котре помагає нам там, де ми сами не могли би собі помочи.

ВІД СОТВОРЕННЯ АДАМА

До кінця потопу уплило	1656 літ.
Від сего часу до завіту з Авраамом	427 „
Від сего часу до виходу з Єгипту і даня Закону	430 „
Від сего часу до розділення землі в Ханаані	46 „
Протяг часу пановання Суддів	450 „
Протяг часу пановання Царів	513 „
Протяг часу руйни	70 „
Від сего часу аж до рожества Ісуса Христа	536 „
Від сего часу аж до 1873	1872 „

Разом: 6000 літ.

Розбираючи кожний протяг часу осібно, нехай кожний читач сам ще раз числить, а побачить, що за сильну основу для нашої віри маємо в Слові Божім. В історії старого завіта знайдемо дві перерви, але, коли відкриємо, що Бог приготував для нас в новім завіті, котрим буде можна закрити ті перерви, се повинно скріпити в нас довіру, що Бог так уложив історію, щоби закрити свої часи і пори, аж прийде властивий час на їх відслонення — подібно, як се він учинив з другими правдами. Розберім тепер кожний протяг часу з осібно в порядку як новіше подано, від початку аж до Кира. Тримай Біблію під рукою і провір кожде наведене місце з св. Письма, щоби ти прийняв і повірив, що все опирається на Слово Божім, а не на слово чоловіка.

Хронологія від сотворення Адама до дня, коли земля стала суха, по потопі.

Гляди 1. книга Мойсея:

5:3. Адам сплотив Сету маючи	130*літ
5:6 Сет сплотив Еноса, маючи	105 „
5:9 Енос сплотив Кенана, маючи	90 „
5:12 Кенан сплотив Магалазеля, маючи	70 „
5:15 Магалазель сплотив Яреда, маючи	65 „
5:18 Яред сплотив Еноха, маючи	162 „
5:21 Енох сплотив Метусалу, маючи	65 „
5:25 Метусала сплотив Ламеха, маючи	187 „
5:28 Ламех сплотив Нояга, маючи	182 „
7:6 Коли був потоп на землі Нойг мав	600 літ.

Разом від сотворення Адама аж по день, як земля висохла по потопі (1. Мой. 8:13) було: 1656 літ

В українськім переводі є друкарська помилка де миль-на надруковано 230 літ, має бути 130.

Що-б простіше і яснійше було сказано аж до дня, не можна більше вимагати.

Тепер розберім дальший протяг часу.

ВІД ПОТОПУ ДО ЗАВІТУ З АВРААМОМ В ЧАС СМЕРТИ ЙОГО БАТЬКА ТАРИ

Гляди 1. кн. Мойсея 11 гол.	
11:10 Сем сплотив Арфаксада в 2 р. по потопі	2 „
11:12 Арфаксад сплотив Селу, маючи	35 „
11:14 Села сплотив Ебера, маючи	30 „
11:16 Ебор сплотив Пелега, маючи	34 „
11:18 Пелег сплотив Регува, маючи	30 „
11:20 Регу сплотив Серуга, маючи	32 „
11:22 Серуг сплотив Нагора, маючи	30 „
11:24 Нагор сплотив Тару, маючи	29 „
11:32 Тара умер, маючи	205 „
Р а з о м:	427 літ

Тут також все просте і дуже виразне. Але слідуючий протяг часу не так легко прослідити, позаяк проста лінія переводів поривається аж до часу по виході Ізраїля з Єгипту. Дальше ми не моглиби поступити, если би Павло і Стефан, котрі говорили під впливом св. Духа не були нам породили сего звена, котре злучило дальший тяг.

ПРОТЯГ ЧАСУ ВІД ЗАВІТУ З АВРААМОМ ДО ДАННЯ ЗАКОМУ

Апостол Павло говорить, що сей протяг часу виносил 430 літ. (до Галат 3:17) Сей завіт закінчував, що Авраам обійме землю Ханаан на вічне посідання. Хотяй сю обітницю повторювано кількома наворотами отцям Авраамови і Ізаакови і Якові, то завіт позістав той самий (Гляди 1. Мой. 12:7, 8; 13:14-18; 26: 3,4; 35:9-12; 46:2-4; 50:24) Порівнявши 1. Мой. 12:1-5 з Діяннями Ап. 7:2-5 бачимо, що завіт учинено (так, як було наперед обіцяно, по тім як Авраам виконав услів'я, на підставі, котрих він мав отримати його; се значить, як скоро тільки він вступив до землі ханаанської, що і учинив сейчас по смерті свого отця, котрий по дорозі до Ханаану умер в Гарані. Маючи отже за помічю слів Стефана певну дату закінчення завіту — зараз по смерті Тари — і також слова Павла, що закон був даний 430 літ по завіті, в сей спосіб прірва хронології в Старім Завіті промощується Новим Завітом. Але перчитаймо ці слова і зауважаймо, як подрібно уряджено сей місток, щоби покрити сю прірву: „І сказав Бог Авраамови [перш, ніж опустив Месопотамію, або Ур халдейський]: Вийди з землі твоєї і від роду твого і з дому отця твого і братів твоїх... і іди у ту землю, що тобі покажу; [і если се учиниш] зроблю тебе народом великим.” (1. Мой. 12:1,2. Порівнай з Діян. Ап. 7:2) 3

Зі сього видко, що Бог предложив Авраамови завіт ще перед смертю його отця Тари і скорше, ніж він переселився в Гаран. Однак при тім поставлено було одно услів'я, котре він мусів виконати. Іменно, Авраам мусів ока-

зати віру в обітницю, що такий завіт буде з ним учинено, если він покине свою вітчизну і родину і піде в край, котрий йому покажеться.

Авраам зробив се; як також і його жінка, і син його брата Лот і його старенький отець. Вони всі оказали подібну віру, бажаючи отримати участь в його долі. Ім дозволено се учинити і всі четверо рушили в обіцяну землю. Його отець Тара, по дорозі, в Гарані помер. По смерті його Авраам переселився в Ханаан, щоби там потвердити і заключити завіт. Стефан сказав так до Ізраїльтян: „Як умер батько його, переселив його Бог у сю землю, де ви тепер живете.” „І пішов Авраам [із Гарану], як сказав йому Господь.” (Діяння Ап. 7:4; 1. Мой. 12:4) І заключено завіт скоро тільки він вступив в ту землю. (1. Мой. 12:5-7) Ось в той спосіб маємо дату завіта і початок 435 літ, і цілий ланцюх хронології, аж до дання Закону. Першою головною чертою Закону було свято Пасхи, котре було установлене в той самий день, як Ізраїль опустив Єгипет. — 2. Мойсея 12:41-43, 47, 50, 51.

Згідно з сим читаємо: „Подорожування синів Ізраїльських, що жили в Єгипті було 430 літ.. „І сталося по чотирох стах і трійцять роках, останнього дня, що вийшла вся (потуга) громада Господня з Єгипетської землі.” — 2. Мой 12:40, 42, 51. Перевід з єврейського.

Дехто може сказати, що слова Мойсея і Павла не годяться з собою. (2. Мой. 12:40-42 і до Галат 3:17). Оден каже, що перебування Ізраїля було 430 літ, другий, що від Завіту з Авраамом до дання закону було 430 літ. Бо если між переселенням Авраама до Ханаану, а даннем закону уплинуло тільки 430 літ, тоді перебування дітей ізраїля в Єгипті мусіло бути далеко менше. Однак треба завважати, що ці слова не кажуть, що Ізраїль перебував в Єгипті 430 літ, але, що цілий протяг часу перебування сего народу, котрий якийсь час проживав в Єгипті виносить 430 літ: „Подорожування [неначе чужинців] синів Ізраїлевих, що мешкали в Єгипті, виносило 430 літ.” Подорожування о котрім тут мова, почалося, коли Авраам вперше прибув до Ханаану. (до Жид. 11:8, 9) Ізраїль мандрував в Авраамі, в Ізааці, і в Якові, подібно, як Левій заплатив десятину Мелхиседекови, будучи ще в череслах отця свого.” — до Жид 7:9, 10.

Завіт з Авраамом почався, тоді, як він опустив Гаран, а переселився до обіцяної землі Ханаану. Від сего часу він і весь Ізраїль в нім стався наслідником сеї обітниці і мандрували і подорожували, очікуючи, коли Бог словить сю обітницю. Ся мандрівка тревала 430 літ до того дня, як Ізраїль опустив Єгипет і отримав сю першу чергу закону, установленне Пасхи. Тому слова Мойсея і Павла відносяться до того самого періоду, даючи тим незбитий доказ, що від завіту з Авраамом до дання Закону було 430 літ. Павло з натиском говорить, що Пасху муситься уважати яко початок Закону (на що також вказує і Мойсей — 2. Мой. 12:42, 43, 47, 50), а Мойсей звертає особливу увагу на точність часу, аж до дня.

Так отже маємо точно определений і третій період. Если завважимо сю точність аж до дня, з якого він до-

старчив нам се звено в ланцуху хронології, в нас повстане сильне довіря, головно, коли розважимо, що ся точність не мала правдоподібно ніякого значіння для Церкви в минувших часах, а була дана для ужитку в теперішнім часі.

ВІД ВИХОДУ З ЄГИПТУ ДО ПОДІЛУ ЗЕМЛІ ХАНААНСЬКОЇ МІЖ ПОКОЛІННЯ.

Мандрівка Ізраїля по пустині тревала 40 літ, котрий то час називається „також днем спокуси або проби в пустині.” (5. Мой. 8:2; Пса. 95:8:10; до Жид. 3:8, 9) Потім слідували шість літ воєн в Ханаані, почім відбувся поділ землі поміж покоління. Один рік, один місяць і 5 днів ушлинуло від дня, як вийшли з Єгипту, а коли опускали Синай і пустилися в сторону Паран. (4. Мой. 33:3, 10:11-13). В Кадес Барне в пустині Паран, вислано звідунів (розглядчиків) до Канаану (4. Мой. 13:3-26; 32:8, 13) Один з них на ім'я Халеб, коли прийшов просити о частку для себе при поділі землі (Ісус Навин 10:42; 11:23), сказав: „Було мені тоді сорок літ віку, як послав мене раб Господень Мойсей з Кадес-Барне на розглядини (в обіцяну землю) і я приніс йому звістку... І ото Господь... держить мене на світі сорок і п'ять літ з того часу, як Господь вирік слово се... як Ізраїль мандрував по пустині; а тепер мені вже вісімдесят і п'ять літ віку.” (Ісус Навин 14:7,10) Так бачимо, що від часу розглядини землі до її поділу між покоління минуло сорок п'ять літ, як се посвідчає Ісус Навин, і трохи більше рока по виході з Єгипту до часу, коли вислали розглядчиків, або разом 46 літ з горою*) від того виходу з Єгипту до поділу землі. Перших сорок літ провели в пустині, як видно з многих місць св. Письма: Діяння Апостолів 7:36, і до Жид. 3:9; а решта шість до поділу землі провели в Канаані, ведучи війни о посідання обіцяної землі.

ПРОТЯГ ЧАСУ ПАНОВАННЯ СУДДІВ

Приходимо тепер до найтруднішої частини в хронології від поділу землі до помазання Савла царем. Сей час називають звичайно періодом Суддів, хочай судді не все управляли. В книзі Суддів і в 1. Самуїла маємо записаних 19 протягів часу, разом обіймаючих около 450 літ. Сі протяги часу не лучаться одні з другими, є дивачні і так поплутані, що з них не можемо прийти до ніякого певного заключення, еслиби сю недостачу не виповнив був Новий завіт, мусіли би ми, подібно, як і другі, ска-

зати, що з Старого Завіту не можемо нічого певного довідатись о тім предметі. Апостол Павло говорить, що потім, як Бог поділив їх землю між них, „через около 450 літ давав їм суддів до Самуїла пророка. А потім забажали вони царя і дав їм Бог Савла.” — Діяння Ап. 13:19-21. (Старосл. перевід) Грецьке слово оос переведене по старославянськи *яко* означає *підчас, в часі, (коли)*. Той сам автор уживає сего слова в трьох інших місцях, котрі переведене через *коли* в значінню *часу*. Діян. Ап. 1:10; 10:17; Лука 24:32. По сирійськи переведено: через 450 літ Він давав їм суддів аж до Самуїла пророка — послідного з суддів.

Слова Апостола Павла о довжині сего протягу часу суддів, ми уважаємо, були головно призначені на се, аби розв'язати се неясне питання. Тільки в двох місцях — що до 430 літ від завіту з Авраамом і що до часу пановання Суддів — в хронології Старого Завіту заходить непевність, але в обох разях Новий Завіт ясно говорить о них. Чи може думати, що се случайно так сталося? Зовсім розумна думка каже, що ні. Бог з початку уклав се дозволивши, щоби хронологія Старого Завіту була неповна, на се, щоби в своїм часі, коли за тим стануть глядати, могли знайти сі бракуючи звена часу і пізнали залежність від великого (Дозорця) Хоронителя Часу.

ПРОТЯГ ЧАСУ ПАНОВАННЯ ЦАРІВ

По посліднім Судді, став царем Саул і панував сорок літ, аж до часу, як Давид став помазаний царем, як повисше сказано. По нім, протяг часу пановання царів з роду Давида можна легко прослідити в Книгах Паралипоменон. І так:

Царі	роки
Саул	Діяння Ап. 13:21 40
Давид	1. Кн. Парал. 29:27 40
Соломон	2. Кн. Парал. 9:30 40
Ровоам	” ” ” 12:13 17
Авія	” ” ” 13: 2 3
Аса	” ” ” 16:13 41
Йосафат	” ” ” 20:31 25
Йорам	” ” ” 21:20 8
Охазія	” ” ” 22:2 1
Гомалія	” ” ” 22:12 6
Йоас	” ” ” 24:1 40
Амасія	” ” ” 25:1 29
Озія	” ” ” 26:3 52
Йоатан	” ” ” 27:1 16
Ахаз	” ” ” 28: 1 16
Езекія	” ” ” 29:1 29
Манасія	” ” ” 33:1 55
Амен	” ” ” 33:21 2
Йосія	” ” ” 34:1 31
Йоаким	” ” ” 36:5 11
Седекія	” ” ” 36:11 11

Разом: 513

* Ми числимо тільки повні роки; докладніше не можливо їх подати. Часами, як тут, роки є трошки довгі; в других місцях коротші, як приміром за пановання царя Зедекія. Зедекія, є сказане панував 11 літ (1. кн. Парал. 36:11; Еремія 52:11); однак з послідної згаданої голови від 3 до 7 стиха показується, що Він панував дійсно десять літ чотири місяці і 9 днів. Ми віримо, однак, що ті роки доповняються взаємно і що Бог так зарядив, щоби одні доповняли другі. Доказ, як Бог печалиться, аби час був докладний, бачимо в 1. Мойсея 7:11, 13; 2. Мой. 12:40, 41.

СІМДЕСЯТЬ ЛІТ РУЇНИ — СПУСТОШЕННЯ

Се приводить нас до часу руїни краю, що тревала 70 літ, і скінчилася поворотом Ізраїльтян з Вавилону в першій році царювання Кира 536 р. перед Р. Хр. (Гляди 2. Парал. 36:20, 23) Ся дата є зовсім певна в світській історії, і далше сього біблійна хронологія не продовжується.

ПРОТЯГ ЧАСУ ВІД ПОВОРОТУ З НЕВОЛИ ДО 1873 РОКУ

Про протяг часу від повороту Ізраїля з Вавилону, з кінцем 70-ти літ опустошення їх краю, першого року

царя Кира, аж до Рождества Христового, в Біблії не говориться; але, як повисше сказано, сей період 536 літ є точно записаний в світській історії. Славний грецький математик і астроном Птоломей доказав сі дати, як зовсім певно, і по нім приймають загально за такі всі учені світа.

Так отже маємо певну і непереривну лінію в хронології від сотворення чоловіка аж до початку Християнської ери (Р. Х.) увесь сей період обіймає 4128 літ, ко-враз з 1872 літами християнської ери дадуть нам 6,000 літ від сотворення чоловіка до 1873 р. по Хр.

ВЕЧІР МОЛИТВИ І СЛОВА ДО РОЗВАЖУВАННЯ

Текст з манти на 2 Вересня 1925.

„Душі ваші очистивши в послуші духом правди, на братню любов, неліцемерні, із чистого серця любіть оден одного щиро. 1. Петра 1:22.

..Знання у віруючих повинно бути високо оцінене, як також повинно бути уважане, як доказ поступу і зросту в ласці Божій. Бо ніхто не може зростати в ласці і силі Його, коли рівночасно не зростає в знанню. Найбільш цінимо тих, котрих любов до Бога і до правди є доказана через горяче досліджування Слова Божого, а доказом, що знаходяться в ласці Божій, є їх поступ в щораз більші і глибші річі Божі.

Подібно, як в тілесній родині, при вихованню немовлят і малих дітей, є вимагана любов, журба, старання о їх добро, так також і у домівників віри є потрібним, щоби маленьких і тих, котрі ще не досі, огортали любовю, і старатися о них, щоби могли рости і зміцнітися в Господі і Його силі.

Текст з манти на 9. Вересня 1925.

„Щоб ви були безвинними і чистими, дітьми Божими непорочними серед лукавого і розвортного роду, що між ними ви сяєте, як світила в світі, держачи (перед ними) слово життя.“ — до Филиппа 2:15, 16.

Обов'язком є кожного, котрий називає себе дитиною Божою, поширяти Правду, — щоби світло його світило перед людьми, та щоби се світло ясно світило. Се значить, щоби ми голо-гу увагу звернули на слова життя, щоби мали добре знання о Правді а маючи се, ми повинні сейчас старанно усувати блуд, як тільки зауважимо, без згляду, чи сей блуд відноситься до віри, чи в справах щоденного життя, чи в слові, чи в ділі, щоби тільки світло Правди світило на скілки се можливо, могло світити без перешкоди ясним промінням, за посередництвом нашого характеру, котрий повинен бути прозорим і чистим..

Текст з манти на 16. Вересня 1925.

„Господь дасть потугу народові своєму; Господь дарує супо-кій народові своєму.“ — Псальма 29:11.

Если ми переходимо проби, покуси і різного рода досвідчен-

ня і єсмы в стані побороти їх, при тім і виробити собі деякі прикмети, як терпеливість, співчуттє, братерську любов, милосерде і т. п., тоді ми повинні радуватись, засилаючи вдячні мо-литви за се, що ми можемо оцінити Божу поміч і милосерде. Если-ж проби і досвідчення є тяжкими, ніж ми можемо їх зне-сти, тоді представмо справи такі перед того, Котрий обіцяв не-сти наші тягари, просячи о поміч Його в несенню тягару, аж до часу, покиль не вийде се на добро, а Він напевно увільнить нас від всего, що могло би принести нам шкоду..

Текст з манти на 23. Вересня 1925

„Вважаю за конечне написати вам вговорюючи, щоб боро-лись за віру святым раз передану.“ — Юда 3.

Наш, добрий бій віри, в першій мірі полягає на бороненню Слова Божого, в котрім міститься також оборона Божого харак-теру. Се значить, що ми повинні за всяку ціну, стати в обо-роні правди, без згляду на число противників, різних вірувань і теорій людських, котрі в ложний спосіб представляють веселу новину голошену через Ісуса і Його Апостолів, а котра в сво-ім часі буде участю всіх народів. Апостол Павло таке сказав о собі: „Я поставлений боронити Правду.“ І ми не можемо нічо-го иншого робити, як тільки боронити Правду. Правда пред-ставляє Бога і Ісуса Христа; сеж наше берло, а як правдиві і вір-ні воїни Христа будемо боронити аж до смерті..

Текст з манти на 30 Вересня 1925.

„Бе любов Христова вимагає від нас.“ — 2. до Кор. 5:14.

Неможливим є описати саму любов; в найліпшій разі можемо описати її діланне. Тільки сі, котрі посідають сю характеристи-чну любов є здібними її оцінити, однак не здібними описати; Любов походить від Бога—котра відбиває подібність Божу в сер-ці думках, словах і ділах — вона рядить людськими прикметами характеру і старається мати над ними власть.

Як послідувателі Христа знаходимось в Його школі в котрій з дня на день вчить нас, чого ми повинні знати, если хочемо добічи до мети нашого великого покликання, се є: ми мусимо навчитися, любви в різних її видах. Вона також опановує наші серця, думки, слова і діла в щоденнім нашім життю.

0

СОБОРНИЙ НАМЕТ АБО СКИНЯ ЗАВІТУ

²⁴⁵Біла завіса, підтримувана сими стовпами, творила Двір і дуже добре представляла те саме оправдання або чистоту-непорочність, як була показана перед світом. В сей спосіб оправдані повинні всегда тримати перед очима світа (Двору) біле полотно, представляюче пра-

ведність Христа, як їх прикриттє — Фил. 3:9.

²⁴⁶Срібні гачки, за допомогою котрих завіса висіла на стовпах, були символом правди. Срібло є загальним сим-волом правди. Оправдані віруючі, котрих представляли стовпи на Дворі, можуть дійсно і поправді сказати, що

праведність Христова покриває всі їх несовишенности. (2 Мой. 17:11-17; 1 Йоана 1:7) І знов можна сказати, що тільки за допомогою правди вони можуть утриматись при своїм оправданню.

²⁴⁷Стовпи у воріт при вході до намету, при дверях до Святаї, були закриті через першу завісу. Вони були зовсім інші, чим стовпи на Дворі, і представляли нові сотворіння в Христі, посвячених святих, з точки погляду їх нового життя; підчас коли стовпи Двора представляли посвячених віруючих з точки погляду їх оправданого тіла. Ми бачили, що коли Бог *приймає* посвячення віруючого, тоді відкриває йому дорога до Святаї дорога до „новости життя“ в Христі до небесних надій, виглядів і змагань. Через се ці стовпи повинні показувати сю зміну, і дійсно так воно є, бо були покриті золотом, символом небесних річий. Будучи вставлені в мідяні підставки, се представляло, що „маємо скарб сей (Божественне життя в будучности) у глиняних посудках“ (2 Кор. 4:7); се є наше нове життя ще дальше основує і спочиває на нашій *оправданій людській природі* (чоловічестві). Треба пам'ятати, що се зовсім відповідає сему, що ми знайшли при розслідуванню Святаї, іменно, що вона представляє наше місце або наш стан, як нових сотворінь, іще не совершених. — 2 Мой. 26:37.

²⁴⁸Стовпи у дверей „Святаї Святих“ були в середині поза другою завісою і представляли тих, що перейшли зовсім поза завісу до совершених духового стану. Ці стовпи своєю будовою представляли се зовсім ясно. Покриті золотом, представляючи Божу природу, вони не були вже вставлені в мідяні підставки, вже більше не залежали від людських умов, вони були вставлені в срібні підставки (символ правди, дійсности) і неначе нам говорили: Коли вийдете поза сю завісу або заслону ви будете совершенні, дійсні і правдиві нові сотворіння. — 2 Мой. 26:32.

²⁴⁹Золотий стіл в Святаї, на котрім були положені покладні хліби представляв церкву як цілість, включаючи Ісуса і Апостолів, всіх посвячених в Христі, що служать „держачи слова життя“. (Фил. 2:16) Великим ділом церкви в часі віку євангелії було кормити, покріпляти і просвіщати всіх тих, що входять до духового стану до котрого зобов'язалися сльобом. Невіста Христа має себе приготувити. (Одк. 19:7) Свідчити перед світом в часі теперішнього віку євангелії є річ зовсім підрядної ваги і случаю. Повне благословення для світа прийде в часі Богом назначенім, по скінченню віка євангелії по Новозавітнім Дню Примирення з його жертвами за гріхи.

²⁵⁰Золотий світильник, що стояв напроти золотого стола і світив всім, що були в Святаї, був з золота, весь викутий з одної штаби. Він мав сім рамен, з котрих кожде мало лампу, разом було сім ламп, і творили совершенне, скінчене число. Він представляв повну церкву починаючи з голови Ісуса, а включаючи послідного члена з малого стада, котрих Ісус вибирає собі з людей, аби були учасниками Божої (золотої) природи.

Наш Спаситель говорить: „Сім свічників, що ти бачив, се сім перков“ (Одк. 1:20), — одна церква, котрої сім частей розвою були символічно представлені через сім церковних громад в Малій Азії. (Одк. 1:11) Так є, сей світильник представляв цілу церкву первородних, не церкву з імени, а тих, котрих імена написані на небесах, правдивих світлоносців, царське священство.

²⁵¹Робота сего світильника була майстерна, окрашений овочами і цвітами на переміну, представляючи правдиву церкву так красну як повну овочей від першого до послідного члена. Верхня часть кожного рамена була в виді дактиля, о значіню чого довідаємось, коли будемо розбирати значіння палиці Арона.

²⁵²В тих лампах світили чистою оливою; і засвічувано їх кожного вечера. Ся олива була символом святого духа, а її світло представляло святе освітлення (від Бога), духа правди. Се світло було на пожиток одиницям священникам, бо ніхто другий не мав права його видіти ані користати з нього. В сей спосіб був представлений дух або ум Божий, який був даний церкві, для її просвічення що до глибини Божих, котрі були зовсім закриті перед звичайним чоловіком (1 Кор. 2:14) навіть хоч би він був собі високо моральний і шляхотний. Нікому другому, тільки правдиво посвяченим, се є царському священству, було вільно вглянути глибше в се світло, укрите в Святаї. Священники (посвяченне тіло Христове) всегда мають приступ до привілеїв Святаї; се було призначено для них. — Жид. 9:6.

²⁵³Лямпи очищував і наповняв кожного рана сам Первосвященик а кожного вечера засвічував їх, наперед Арон а опісля його сини, котрі вступали в його уряд. Так само наш Первосвященик наповняє нас кожного дня що раз більше і більше умом Ісуса і очищає наше тілесне тіло з бруду, той символічний гніт, через котрий ділає святий дух. Сє, що лампи горіли цілу ніч, може також представляти, як Слово Боже просвіщало через цілу ніч віка євангелії, котре то Слово є описане як світильник, що світить в темному місці, аж день засияє. — 2 лист Петра 1:19.

(Далі буде).

ПИТАННЯ ДО НАМЕТУ:

- 4) На що показувала біла завіса? Чи маємо тримати перед світом „біле полотно“ — праведність Христа? § 245.
- 5) Що представляли срібні гачки? § 246; 2 Мой. 27:11-17.
- 6) Що представляли стовпи при вході до Святаї — за завісою? § 247.
- 7) Чому також ті стовпи були вложені в мідяні підставки? § 247; 2 Кор. 4:7; 2 Мой. 26:37.
- 8) Що представляли стовпи при вході до Святаї Святих? § 248; 2 Мой. 26:32.
- 9) Що представляв золотий стіл? § 249; Фил. 2:16; Одк. 19:17.
- 10) Що означав золотий світильник? § 250; Одк. 1:20; 1:11.
- 11) Як був зроблений і що означали поодинокі часті? § 251.
- 12) Що давало світло сьому золотому світильникови? і що се представляло? § 252.
- 13) Для кого єдино світилось се світло? § 252; 1 Кор. 2:14; Жид. 9:6.
- 14) Як часто очищувало і наливало олію? Яку науку подає він нам? § 253; 2 Мой. 27:20,21; 30:8.

Чи Бог вислухує молитви т. зв. „Християн“?

ЧИ УЗНАЄ ЇХ ПОСТИ, ЦЕРКОВНІ ЗАПОВІДИ І ВСЯКОГО РОДА ПОШАНИ „СВЯТИМ“ — ПІВБОГАМ І БОГІНЯМ, ОБРАЗАМ.

Надіслане питання.

У відповідь, з браку місця обмежимося тільки до стихів Слова Божого, (Біблію) котра дає на це аж надто ясну відповідь. А читач нехай возьме собі біблію до руки, а переглянувши переконається, що номінальне Християнство Погани, як і всі прочі, і то великі Погани.

Одного разу зайшов був Ісус Христос в жидівську церкву (божницю, школу), а побачивши, як там продавали і купували різного рода жертви, міняли греші, словом тогровицю зробили; Він взяв шнур і почав виганяти продаючих і купуючих, говорячи їм: „Писано: дім мій — дім молитви, ви-ж (Фарисеї-священники) зробили його домом розбійників.

Погляньмо тепер, кели, тоді Христос назвав храм домом розбійників, що тогдішні священники запровадили тогровлю в дом молитви, та туманили людей; то що-ж сказавби Христос на нинішній церковний систем, де поміж різного рода продажами, як свічки свячену воду, різного рода христиків і богомазів, парастасів за померших, (які спокійно сплять, в гробі-могилі) продають „тіло і кров“ „самого Христа“, обдурюючи людей, що се сам Христос, попереджаючи сновідцю, що разом включається, та много богохульних річей, і те все за гроші. Що більше в недавню минулім, гонили людей до „неба“ висилаючи їх на війну, куди до того неба самі не хотіли йти. Про них так говорить Христос: „Горе вам пресудирі сліпі! — Горе вам лицеміри, що жерете домів вдовиць. Горе вам письменники, фарисеї, священники, ви гроби побіляні, що зверху являєтесь гарними а в середині повні всякої нечистоти, — Горе вам кождо гадюче, бо взялисьє ключ розуміння і самі нейдете, ані других не пускаєте в царство Боже. — Матей 23 голова.

Тепер послухайте, що Бог говорить до таких Християн, котрі вірять в людські перекази: „Слухайте ви наредє Господне Слово: Як приходите, щоби появитись перед лицем моїм, то хто від вас вимагає, щоби ви топтали двори мої (ходили до церкви). Радило ваше огидло мені, та сходин святочних не можу стерпіти, бо беззаконність робите разом зі святом. Свята ваші ваготою стали мені. І коли ви простягаєте руки ваші, то я відвертаю очі мої від вас, а як ви умножуєте молитви ваші, то я їх не чую, бо ваші руки повні крови. (Значить, як сказав Христос: розбійники).

Обмийтесь перше, станьте чистими; відкиньте ваші ледачі вчинки; перестаньте чинити зло. Навчіться чинити добро, шукайте правди, ратуйте придушеного, бороніть сироту а тоді прийдіть і розсудимось — говорить Господь. — Схочете в мене слухняно ходити буде вам земля усяким благом наділяти. Коли затнетись — тоді пожре вас меч; се говорять уста Господні, (не людські)

Обмийтесь через читання св. Письма. А тоді не треба буде боятись вам Дня Господнього, ані платити гроші священникам-гробам побіляним, щоби вони відпустили вам гріхи, котрих ніхто з людей не може сего зробити. Оцеж годі вам покладати надію на чоловіка, що в його духу, тільки, що в ніздрях його. — Ісаїя 2 голова.

Про піст так говорить св. Письмо: „Клич грімко, не вдержуйся підніми голос, та вважи народови беззаконне: Так говорить Господь: Ось бо в день вашого посту ви вволюєте волю вашу. Ви постите хиба на те, щоби сваритись та правуватись і битись. Чи се піст, який я собі вибрав? — Ось піст, який я люблю: Зніми кайдани несправедливости, відпусти придувлених, поділись із голодним хлібом, робіть справедливо на суді, доказуйте любов і милосерде до свого ближнього. —

А Ісус ось, як поясняє піст: Лицеміри, саухайте та розумійте: Не вважайте на них (фарисеїв-попів) Проводирі вони сліпі сліпих. Не те, що входить в уста сквернить чоловіка, а що з уст виходить. Чи ви ще не зрозуміли, що то що входить до уст йде в живіт і завертається в одхідник. (Ось, як сам Ісус поясняє, що до „Таїни причастія“ що то йде в одхідник. Що за богохульство казати, що се Христос, коли се хліб і йде в живіт і в одхідник.. Бачите, що за сліпа наука сліпих провідників. — Ісаїя 58 голова; Захарій 7 голова, Марка 7 голова.

Про роблені та мальовані боги по церквах так говорить Господь: „Земля повна ідолів — і ви припадаєте перед лицем їх і перед ділом рук, перед тим, що зробили пальці — похилились люди прості і значні мужі.

Ковал робить з заліза сокиру і нею оброблює ідола. Тесля шнур напавши значить міру і витворює подобину людини, гарного виду, щоби уставити за бога. Він зрубє дуба, чи сосну на се, котрий служить йому також за топливо і пече тим деревом хліб, та й з нього вироблює бога, до котрого молиться і говорить: Спаси мене, боти мій бог. Не видить бідака, як засліпили йому очі розуміння — („що то святе“ хоч німе) — що се дерево, дуб чи соснина.

Так бо говорить Бог: Та ось я розбудив слово у слуги мого; а се чиню, що віщування посланців моїх вірно сповняються; тому оберніться до Мене і прийміть всі спасення всі краї і народи, бо Я, Ггова ім'я моє—ваш Бог а иншого нема. З уст моїх виходить тільки слово справедливе, слово незмінне, та що слова сі вірні і правдиві. — Ісаїя 44 голова; 45:22; Одр. 22:6.

Тепер хто має уха до слухання і очі до дивлення нехай сам розсудить, що правдиве, чи так просте і ясне Слово Боже, чи видумки і перекази людей. „Вийди народе мій з Вавилону (з замішання)!